

EGYHÁZAK

Vásárosfalu kis település, mégis viszonylag sokféle vallású ember lakóhelye volt. Ennek magyarázata lehet, hogy egy kis községben nagyobb az összetartó erő, a tolerancia, a segítőkészség, hiszen jobban egymásra vannak utalva az emberek. Főleg így volt ez azokban az időkben, amikor a lakosság túlnyomó többsége évekig még a falu határát sem lépte át. A közös gondok, problémák, örömök és sikerek kovácsolták ilyené Vásárosfalu lakosságát. Ezért a vallás nem jelentett megosztást, jól megfértek egymás mellett az **evangélikusok, katolikusok, reformátusok és zsidók.**

Darnóczy a következőket írja a XIX.század első felének Vásárosfalujáról:

„1851-ben 175 katolikus, 145 evangélikus és 13 zsidó lakja. „ Később az arányok Fényes Elek szerint az alábbi módon alakultak:

157 katolikus, 128 evangélikus és már csak két zsidó lakost említ.

1996-ban a lakosság felekezeti megoszlása a következőképpen alakult:

93 katolikus, 75 evangélikus.

KATOLIKUS EGYHÁZ

A **keresztény** vallás a honfoglalás után terjedt el hazánkban, amikor I.István király elrendelte az egyisten hitre való áttérést és a templomok építését. Kezdetben kötelezte a falvakat, hogy tíz faluként templomot építsenek, amelynek papját a lakosok látták el anyagi javakkal.

Környékünkön akkor az építés kiválasztása Pápócra esett. Vásárosfalu a középkorban a csornai prépostság birtoka volt. Temploma nem volt. A **hívők a vasárnapi misére kezdetben Pápócra jártak**

. A szomszédos Beleden épített templomról első említés is csak 1308-as oklevélben történik. Ettől kezdve Vásárosfalu lakóinak is ez a templom szolgált imádkozó helyéül. Beleden a XVI.század végén már volt anyagyülekezet. Fényes Elek 1851-ben kiadott geográfia szótára szerint

Vásárosfalunak „van egy kath. fiókegyháza”

A vásárosfalui templom a XIX.század második felében épülhetett. saját papja nem volt. Az isteni szolgálatot a beledi, a páli vagy a rábakecöli plébánosok látták el.

EVANGÉLIKUS EGYHÁZ

A reformáció gyorsan terjedt a Dunántúlon és egyre többen csatlakoztak ebben az időben az új vallási irányzathoz. Ebben nagy szerepe volt annak, hogy a Nádasdy család és az alispán Ostffy Jakab is evangélikus volt. Az ellenreformáció ideje a hívek rekatolizációját szolgálta. Ekkor, -amit a beledi evangélikus gyülekezet feljegyzései „gyászos évtizedek”-ként emlegetnek- rövid ideig Beled Vásárosfalu filiája volt (1669-től az 1680-as évekig).

Az 1681-es Sopronban tartott országgyűlés 26. törvénycikke vármegyénként két helyen engedélyezte a protestánsoknak vallásuk gyakorlását. Ez a két hely Nemeskér és Vadosfa volt. Ettől kezdve az evangélikus hívek **Vadosfára jártak istentiszteletre**. 1806-ban megépült a beledi evangélikus templom és 1827-ben a beledi gyülekezet elszakadt Vadosfától. Ettől az időtől kezdve Vásárosfalu evangélikus lakossága

Beledbe járt istentiszteletre

. Vásárosfaluban

1874-ben megépült az evangélikus iskola

, mely több mint egy évszázadon keresztül hétköznaponként iskolaként, ünnepnaponként pedig imaházként szolgálta a falu lakosságát egészen. Ebben az időben

épült a harangláb

is az épület elé, amelyet a millecentenárium évében 1999-ben villamosítottak. 1969-ben a körzetesítés hatására megszűnt az iskola és ettől kezdve az épület kizárólag imaházként működött egészen napjainkig. A vásárosfalui gyülekezet nem tett le arról, hogy saját templomot építsen. Így

2015 tavaszán az imaházat lebontották

és készülnek a tervek egy új evangélikus kistemplom megépítésére. Addig

átmenetileg az evangélikus

istentiszteletek megtartására a katolikus templomban kerül sor

. A két felekezet vallásgyakorlását nem zavarja a közös épület, mivel a katolikus miséket szombati napon délután az evangélikus istentiszteleteket pedig vasárnap reggel tartják. Az imaház előtti harangláb két harangja a villamosítás óta reggel, délben és este szólal meg, jelzik az idő múlását és emlékeztetnek a múlt tiszteletére és méltó eseményeire. A nagyobbik harang felirata:

„A világháborúban elesett evang. hősök emlékére közadakozás útján öntette a Vásárosfalui Evang. gyülekezet.”

A kisebbik felirata: *”Mátis János és neje Edvi Terézia hősi halált halt Gyula fiúk emlékére 1921.”*

ZSIDÓ EGYHÁZ

A zsidóság története a római korig nyúlik vissza, ugyanis Pannónia provincia területéről nemcsak ókeresztény, de zsidó emlékek is előkerültek. A zsidóság megítélése, elfogadása szinte mindig a politika függvénye volt. Voltak a történelemnek olyan időszakai, amikor kiváltságlevelet kaptak (IV.Béla), és voltak olyanok, amikor üldözték őket (I.Lajos, Mátyás halála után...). A **török kiűzése után** Lipót császár kitiltotta a zsidókat a királyi városokból. Csak bányavárosok körzetében és a földesúri és egyházi birtokokon maradhattak meg, illetve **települhettek le**

. Sopron megyében Farádon,

Vásárosfaluban

és Keresztúron, ahol

a csornai prépostság

és Szanyban, ahol a győri püspökség

volt a

tulajdonos

.
Vásárosfaluban

tehát

már az 1600-as évek végén éltek zsidók

. Erről tanúskodtak a zsidó temető földre süppedt sírkövei, amelyek az 1600-as évek elejéig őrizték a „történelem előtti” időket. A sírkert köveit befedte a föld, benőtte a fű. Ebből a füves talajból álltak ki a 20-30cm-es kövek, amelyekről csak az őslakosok tudták, hogy ez egy temető. Ezt a tényt tudta meg egy –akkor Beledben élő- zsidó férfi, és a fellelhető sírköveket kiásatta és átvitette a beledi zsidó temetőbe. Volt közöttük olyan sírkő is amelyből kiderült, hogy egy 1788 május 4-én elhunyt férfi emlékét őrzi. A sírkövek vizsgálata során valószínűsíthető volt, hogy a Vásárosfaluban lévő XVIII. századi temetkezési hely egy a beledinél korábbi közösséghez

tartozott.